

Arrest

nr. 349 692 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIN, *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 2003.

1.2. Verzoeker dient op 3 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 14 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 10 maart 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, behorend tot de Somali-etnie. Verder verklaart u dat u tot de Sheikhal-clan behoort – uw moeder behoort tot de Dir-clan. U bent geboren in Jilib, regio Middle Juba. Op

achtjarige leeftijd verhuisde u naar een naburig dorp, Qalaaliyow. U huwde in april 2021, op religieuze wijze, met S.I.I.. Jullie kregen geen kinderen samen. U hebt geen contact meer met uw vrouw.

U verklaart dat u, langs moederszijde, een in België wonende neef hebt: op 13 juli 2015 diende hij, **D.A.D.** (...), een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Op 22 juni 2016 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend.

U verklaart voorts dat uw vader in 2018 door Al Shabaab gedood werd. Uw vader werd ervan verdacht dat hij voor buitenlanders spioneerde. Ook één van uw broers, A., werd gedood. Hij zou in 2017 omgebracht zijn omdat hij sigaretten, tabak en khat verkocht.

Uw moeder was in 2013 met een winkeltje in jullie dorp begonnen. Er werden alledaagse levensmiddelen zoals bloem, olie en suiker verkocht. Uzelf verkocht er op donderdagen en vrijdagen khat.

In 2018 werd u opgepakt omdat u iemand u met een sigaret gezien had en u werd verdacht van de verkoop van sigaretten en tabak. U werd geblinddoekt, veertig dagen lang vastgehouden en geslagen. Er werd u op het hart gedrukt dat u nooit meer khat zou mogen verkopen; als u nogmaals betrapt werd, zou ook u, net zoals uw broer, gedood worden. Na uw vrijlating bleef u enige tijd in de luwte, maar toch begon u, na vijf à zes maanden, opnieuw met de verkoop van khat.

Op 18 maart 2022 kreeg u in uw winkeltje bezoek van 2 mannen. Ze toonden interesse voor de aankoop van khat, ze wilden vaste klant worden. Er werden u daarbij ook vragen gesteld over uw handel en de khat. Hoewel de mannen er vrij normaal uitzagen, vond u één en ander meteen erg verdacht, maar toch verkocht u khat aan de betrokkenen. U lichtte uw moeder meteen nadien in en zei haar dat u even zou wegblijven uit de winkel en zou onderduiken.

Korte tijd later kwamen leden van Al Shabaab naar het winkeltje. U was er niet, maar uw moeder wel. Ze vertelden haar dat ze wisten dat er nog altijd sigaretten en khat verkocht werden. Uw moeder werd geslagen en de winkel werd in brand gestoken. Uw moeder kon bij de aanval ontkomen en vluchtte naar een naburig dorp. U ging dezelfde avond poolshoogte nemen bij de winkel. Uw moeder belde u op en zei dat u het land moest verlaten. Het telefoontje van uw moeder was voor u het sein om meteen te beginnen met de organisatie van uw vlucht uit Somalië. U ging nog in dezelfde maand naar een grensdorpje en aan het einde van de maand verliet u Somalië definitief.

Via Ethiopië en Egypte, reisde u naar Turkije. Via een aantal onbekende landen reisde u naar België. U weet alleen met zekerheid dat u Servië op het traject naar België aandeed.

Eind februari 2023 kwam u in België aan. Op 3 maart 2023 diende u bij de Belgische autoriteiten een verzoek om internationale bescherming in.

Voor onderhavig verzoek beroept u zich op de vrees om door Al Shabaab gedood te worden; u gaf meermaals geen gehoor aan hun bevel om te stoppen met de verkoop van tabak, sigaretten en khat. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest (van een Belgische arts) over (document 1: groene map). Het attest bevat informatie over littekens en posttraumatische stress.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.**

Voor uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op een vrees voor vervolging in uw herkomstregio omdat u er khat verkocht. In 2018 zou u daarvoor zijn opgepakt en 40 dagen lang vastgehouden zijn. U herbegon echter met de verkoop van khat en daarom werd de winkel, die u samen met uw moeder uitbaatte, op 18 maart 2022 in brand gestoken. Uw moeder werd bij dit incident geslagen.

Voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling van voorliggend verzoek om internationale bescherming, kan worden opgemerkt dat uw neef, **D.A.B. (...)**, weliswaar in 2016 de vluchtelingenstatus werd toegekend, maar dat dit niet automatisch, louter omwille van uw familiale band met hem, impliceert dat ook in uw hoofde moet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie. Uw neef diende zijn verzoek om internationale bescherming reeds in 2015 in en werd in 2016 als vluchteling erkend. Bijgevolg is er niet alleen een aanzienlijke tijdsspanne tussen de indiening van jullie beider verzoeken, maar uit jullie verklaringen blijkt ook dat uw neef en uzelf zich niet op dezelfde motieven beroepen. Bovendien wordt elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis en op eigen merites beoordeeld. Wat u betreft, moet worden geconcludeerd dat u uw asielrelaas niet aannemelijk weet te maken en wel omwille van de hierna beschreven vaststellingen.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de door u geschetste opeenvolging van vervolgingsfeiten, waarvan u en uw gezinsleden het slachtoffer werden, en uw gedrag dat er telkens op volgde, weinig aannemelijk is.

U verklaart dat uw moeder in 2013 een winkeltje begon en dat uw broer al na twee à drie maanden begon met de verkoop van khat (CGVS, p.13). Op dat moment had Al Shabaab de verkoop van khat al verboden (CGVS, p.13). Al Shabaab zette de doodstraf op de verkoop van khat (CGVS, p.14). In 2017 zou uw broer A. door Al Shabaab gedood zijn omdat hij sigaretten en tabak verkocht (zie o.a. CGVS-vragenlijst, vraag 3.5, dd.28.04.2023). Nadat hij vermoord werd, zou u vijf à zes maanden gestopt zijn met de verkoop van khat (CGVS, p.15). U vertelde uw moeder dat u de verkoop terug opnam, wat zij aanvankelijk niet wilde, maar uiteindelijk stemde ze er toch mee in, op voorwaarde dat u de verkoop "in het geheim" zou verderzetten (CGVS, p.16). In 2018 werd uw vader door Al Shabaab vermoord, zij het niet omwille van de verkoop van sigaretten, tabak of khat. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5., dd.28.04.2023). Eveneens in 2018 werd u een eerste keer opgepakt omwille van de verkoop van sigaretten, tabak of khat. (CGVS-vragenlijst, id.). In 2022 werd u dan opnieuw betrapt (CGVS, p.16). Welnu, het is weinig aannemelijk of plausibel dat u, zowel na de dood van uw broer als uw vader en nadat u zelf veertig dagen werd vastgehouden en mishandeld door Al Shabaab, telkens opnieuw begon met de verkoop van sigaretten, tabak en khat. De verkoop van de rookwaren en genotsmiddelen bracht uw gezin in ernstige problemen en u zou daarom zelfs zwaar mishandeld zijn. Dat u telkens opnieuw de verkoop opnam, is weinig plausibel. Bovendien kan verondersteld worden dat de verkoop van de khat geen hoofdbron van inkomsten voor uw gezin was, omdat u het alleen op donderdag en vrijdag verkocht (CGVS, p.10). Eveneens kan verondersteld worden dat uw moeder en uzelf na de dood van uw broer en uw vader en uw mishandeling in 2018, op zoek gingen naar andere producten of levensmiddelen die in jullie winkeltje aan de man konden gebracht worden. Uw verklaringen op dit punt zijn weinig aannemelijk te noemen.

Uit uw verklaringen blijkt dat een incident in maart 2022, waarbij uw moeder werd geslagen en jullie winkeltje in brand werd gestoken door Al Shabaab, de directe aanleiding was om uw land korte tijd nadien te ontvluchten.

Welnu, in het door u geschetste relaas over dit incident, maakt u gewag van een opmerkelijke démarche, die niet alleen verder afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid, maar ook aan de geloofwaardigheid van het vervolgingsfeit in het bijzonder. U verklaarde immers (CGVS, p.10) dat u khat verkocht aan jongeren, maar de kopers vrijwel meteen verdacht vond. Daarom zei u tegen uw moeder dat u "even" weg zou gaan van jullie winkel en dat u zich zou verstoppen (CGVS, p.10). Kort daarop werd de winkel belaagd en in brand gestoken, uw moeder werd geslagen (CGVS, p.10). Door de daaropvolgende bluswerken kon uw moeder ontkomen en ze vluchtte naar een naburig dorp (CGVS, p.10). Welnu, u verklaarde dat u dezelfde avond naar de winkel ging om poolshoogte te nemen en wat met burens te praten (CGVS, p.10). Het is uiterst bevreemdend dat u eerst voor eventuele vervolgers onderdook, "ver weg" van de winkel die het mikpunt van Al Shabaab was, om er dezelfde avond, nadat het pand in brand was gestoken naar terug te keren om persoonlijk poolshoogte te nemen. Dergelijke démarche, waarbij u zich snel naar de plaats delict spoedde en de kans op een nieuwe confrontatie met uw vervolgers nog aanzienlijk was, is weinig logisch en bijgevolg weinig geloofwaardig te noemen.

U bleek ook tegenstrijdig in uw verklaringen over het moment dat u Somalië verliet.

Bij de DVZ verklaarde u tot twee keer toe (verklaring DVZ, vraag 10 en vraag 33, dd.28.04.2023) dat u Somalië verliet in de **vijfde maand van 2022** (de maand mei dus). Later, op het CGVS, verklaarde u echter (CGVS, p.5) dat u Somalië verliet **aan het einde van de derde maand 2022** (de maand maart). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring bij de DVZ, wierp u op dat dit niet klopte en u voegt eraan toe dat u Afrika in de vijfde maand verliet (CGVS, p.5). Welnu, dergelijke uitleg overtuigt niet. Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud werd u immers gevraagd of u bepaalde verklaringen bij de DVZ wenste te verbeteren, maar u maakte toen geen melding van het foutief noteren van de maand waarin u uw land verliet (CGVS, p.2). Nochtans mocht dit van u verwacht worden; u situeert het incident, dat de directe aanleiding was voor uw vlucht uit Somalië, in de maand maart, de derde maand van 2022. Bijgevolg mocht verwacht worden dat u

uw vertrek uit Somalië, dat het directe gevolg was van het laatste incident, zowel bij de DVZ als ten overstaan van het CGVS consequent zou situeren, wat niet het geval is. Uw vertrek uit Somalië was een ingrijpende en definitieve démarche, waarvan verwacht mag worden dat ze in uw geheugen gegrift staat. Dat u daaromtrent niettemin inconsistente verklaringen aflegt, ondergraaft verder uw geloofwaardigheid.

U werd reeds in 2018 door Al Shabaab opgepakt (CGVS, p.16). U denkt dat het in de zevende maand gebeurde, maar de exacte datum herinnert u zich niet; het was misschien een zaterdag (CGVS, p.16). Uw moeder moest losgeld voor uw vrijlating betalen, maar u weet niet hoeveel en evenmin aan wie (CGVS, p.18). Welnu, hieromtrent mocht van u verwacht worden dat u meer concretere informatie zou kunnen verschaffen; door u bij uw moeder te informeren over uw vervolgers, kon u ook uw toekomstige vrees accurater inschatten. Uw onwetendheid terzake doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

De gebeurtenissen op en rond 18 maart 2022 leidden tot uw besluit om Somalië definitief te ontvluchten. Op de vraag wie u momenteel van Al Shabaab vreest, antwoordt u (CGVS, p.18) dat u "iedereen van Al Shabaab" vreest. Gevraagd of u sinds 18 maart 2022 nog aanwijzingen hebt dat Al Shabaab naar u op zoek is, repliceert u (CGVS, p.18) dat ze – Al Shabaab – u zeker aan het zoeken zijn, maar concreet weet u niks en u voegt eraan toe dat ze – Al Shabaab – weten dat u bent gevlucht (CGVS, p.18). Waarop die uitspraak gebaseerd is, kunt u vervolgens echter niet concretiseren (CGVS, p.18). Dergelijke vaagheid omtrent de actualiteit van uw beweerde vrees, hypothekeert verder uw geloofwaardigheid.

U wist de dood van en moord op uw broer niet aannemelijk te maken.

Hij werd opgepakt en nadien vermoord. Op de vraag hoe lang na zijn arrestatie uw broer werd gedood, antwoordt u "net geen maand, langer dan een week" (CGVS, p.14), wat eens te meer erg vaag is. U achterhaalde niet waar hij werd vastgehouden (CGVS, p.14). Of uw broer door een sharia rechtbank werd veroordeeld, weet u niet (CGVS, p.14). U beweert dat uw moeder probeerde om uw broer vrij te kopen, maar dat Al Shabaab dit weigerde (CGVS, p.14). U weet niet hoeveel losgeld er voor uw broer geëist werd (CGVS, p.15). Op de vraag hoe uw broer om het leven werd gebracht, antwoordt u in eerste instantie (CGVS, p.15) het niet te weten om vrijwel meteen nadien te beweren dat mensen die uw broer hebben begraven, kogels in zijn lichaam zagen (CGVS, p.15). Welnu, aangezien u op de voormelde punten dermate vaag en onwetend bent, bevestigt nogmaals uw gebrek aan geloofwaardigheid. De dood van uw broer was de eerste ingrijpende gebeurtenis in uw gezin, onder meer aangezien hij één van de kostwinners was. Bijgevolg mocht verwacht worden dat u over aspecten, die betrekking hadden op zijn dood, meer informatie kon verschaffen, wat niet het geval is. Uw geloofwaardigheid wordt bijgevolg verder gehypothekeerd.

U legde eveneens uiterst vage verklaringen af over de dood van en de moord op uw vader, hoewel u ook verklaarde (CGVS, p.10) dat u zijn gewelddadige dood niet inroept als direct asielmotief.

U verklaarde dat uw vader in 2018 vermoord werd (CGVS, p.11). Op de vraag of u dat kon preciseren, repliceerde u eerst (CGVS, p.11) dat u het eigenlijk niet weet, dat u ziek was toen u in Servië was en daardoor veel vergeten bent, om te besluiten dat het misschien in de achtste maand was. Uw vader zou, voor hij vermoord werd, eerst ontvoerd zijn. Op de vraag hoe lang hij spoorloos was, antwoordt u in eerste instantie dat het ongeveer drie maanden was om dit vervolgens bij te stellen naar één maand (CGVS, p.11). U weet niet waar hij werd vastgehouden (CGVS, p.12). Uw moeder zou "in de stad" naar uw vader zijn gaan informeren, maar u blijft hieromtrent en voor het overige op de vlakte (CGVS, p.12). U weet niet welke commandant van Al Shabaab achter de moord op uw vader zat of erbij betrokken was (CGVS, p.13). Welnu, dat u dermate vaag bent omtrent de dood van en de moord op uw vader, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit aangehaalde element. Van u mocht verwacht worden dat u meer concrete informatie over de dood van uw vader kon reproduceren, zeker omtrent het moment van zijn overlijden. Uw vaagheid op voormelde punten, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

U bleek trouwens ook inconsistent over bedreigingen aan het adres van uw vader, vooraleer hij gedood werd.

Toen u een eerste keer werd gevraagd of uw vader, voor hij vermoord werd, bedreigd of geïntimideerd werd door Al Shabaab, antwoordde u dat zulks niet het geval was, uw vader had niks misdaan (CGVS, p.11). Niet lang nadien werd u dezelfde vraag gesteld, maar toen beantwoordde u de vraag, vreemd genoeg, positief; uw vader werd twee keer bedreigd, namelijk toen uw broer vermoord werd en nadat uzelf werd vrijgelaten (CGVS, p.11). Dergelijke verklaringen over een aspect van de problemen van uw gezin, zijn erg inconsistent en bijgevolg weinig geloofwaardig. Over bedreigingen aan het adres van uw vader, alvorens hij gedood werd, mocht verwacht worden dat u telkens op (quasi) identieke wijze zou reageren, wat niet het geval is. Uw verklaringen missen de nodige consistentie op dit punt en bijgevolg wordt uw gebrek aan geloofwaardigheid bestendigd.

Er kan nog worden opgemerkt dat u onaannemelijk vage en bijgevolg ongeloofwaardige verklaringen over uw vlucht van Somalië naar België aflegde.

U verklaarde immers dat u vanuit Somalië, via Ethiopië en Egypte, naar Turkije reisde, maar over de landen die op het verdere traject naar België werden aangedaan, bent u amper op de hoogte; u weet alleen dat u enige tijd in Servië was (maar niet hoe lang), over andere landen weet u hoegenaamd niks (verklaring DVZ, vraag 33: Reisroute, DVZ, dd.28.04.2023). Welnu, van u mag aangenomen worden dat u, gezien uw leeftijd, (nog) niet veel reisde voor uw vlucht naar België. Bijgevolg mocht van u verwacht worden dat u meer informatie kon verschaffen over de landen die u op uw vlucht naar België aandeed. Dat u ook hieromtrent dermate vaag bent, bevestigt uw gebrek aan algehele oprechtheid.

In casu moet worden vastgesteld dat u geen Somalische documenten overlegde. U legde enkel een medisch attest voor van een Belgische arts (document 1: groene map). Het attest geeft een overzicht van littekens die op uw lichaam werden aangetroffen. Het attest maakt weliswaar melding van de oorzaken van de littekens, maar geeft aan dat ze louter gebaseerd zijn op de verklaringen van de patiënt. Een Belgische arts kan inderdaad geen uitspraken doen over de precieze omstandigheden waarin letsels bij patiënten ontstaan of door wie ze zouden toegebracht zijn. Bijgevolg is het attest geen afdoende begin van materieel bewijs van uw beweerde problemen en concrete vervolgingsfeiten. Het attest vermeldt ook dat bij u een "belangrijk posttraumatisch stresssyndroom" werd vastgesteld. Nog afgezien van de vaststelling dat de PTSS niet nader werd toegelicht en niet blijkt dat daardoor uw cognitieve vaardigheden aangetast zijn, moet worden opgemerkt dat u reeds bij de DVZ verklaarde (verklaring DVZ, vraag 29, dd.28.04.2023) geen problemen te hebben toen werd gevraagd naar uw medische toestand, maar ook tijdens het persoonlijk onderhoud maakte u geen melding van ernstige medische of psychologische problemen. Bij het begin van het persoonlijk onderhoud, stelde u (CGVS, p.1) dat het goed met u ging en ook verder bij de inleiding of aan het einde van het onderhoud, maakte u geen melding van problemen die u zouden verhinderen om een coherent relaas te brengen. U verklaarde daarenboven expliciet (CGVS, p.3) dat u niet psychologisch onderzocht werd en dat enkel uw littekens geattesteerd werden. Bijgevolg is het door u overlegde attest niet in staat om de eindbeoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming in positieve zin te wijzigen.

Op basis van het voorgaande, maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Juba te worden beoordeeld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt Middle Juba bestempeld als een regio waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld. De EUAA benadrukt daarnaast dat mensenrechtenschendingen door al-Shabaab die de controle heeft over Middle Juba, onderzocht moeten worden in de context van de vluchtelingenstatus.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Het is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab. De groepering concentreert haar bestuursapparaat en hiërarchie in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van Al-Shabaab. Begin april 2023 vonden er in de stad confrontaties plaats tussen twee al-Shabaab fracties over de leiding van de groepering. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 366.851 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 27 geweldsincidenten in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (17). Dit zijn allemaal luchtaanvallen, uitgevoerd door (vermoedelijk) US AFRICOM, de ATMIS-troepen van het Keniaanse contingent en het Keniaanse leger. Hierbij vallen soms burgerdoden. De incidenten onder de categorie battles (5), zijn allen gevechten tussen AS-groepen onderling in de stad Jilib. ACLED noteert geen burgerslachtoffers door dit geweld. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor al het geregistreerd geweld tegen burgers (violence against civilians). Al-Shabaab executeert mensen op verdenking van spionage, omwille van het vervoeren van humanitaire hulpgoederen of als straf voor het plegen van een moord. ACLED noteert in totaal 87 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba door het geweld. De meeste registreert ACLED onder violence against civilians met 41 burgerdoden. ACLED registreert ook 3 burgerdoden door luchtaanvallen op al-Shabaab in bewoond gebied. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van droogte, conflict/onveiligheid en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Middle Juba sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker gaat in op zijn handel in khat en verduidelijkt dat dit de enige manier was voor zijn familie om in hun levensonderhoud te voorzien. Hij herhaalt zijn verklaringen dienaangaande.

Verzoeker gaat in op de verkoop van khat aan de jongeren/mannen en stelt dat hij aanvankelijk geen reden had om achterdochtig te zijn, omdat het gebruik van khat wijdverspreid en normaal is. Hij stelt dat hij pas na de aankoop door hen achterdochtig werd, vanwege de bijkomende vragen die zij stelden.

Verzoeker gaat in op zijn verklaringen aangaande zijn vertrekdatum uit Somalië. In de context van, onder meer traumatische gebeurtenissen zoals detentie en foltering, is het ook normaal dat tijdsbesef vervaagt, zo stelt verzoeker. Hij gaat in op zijn verklaringen omtrent zijn detentie door Al-Shabaab en stelt dat de afwezigheid van een exacte datum hier niets aan af doet. Hij geeft aan dat het wetenschappelijk onderbouwd is dat PTSS een verstoring heeft op het geheugen. Verzoeker volhardt in de actualiteit van zijn problemen en dat zijn vervolgers Al-Shabaab als groepering zijn.

Verzoeker gaat in op zijn verklaringen omtrent de dood van zijn broer. Er werd geen rekening gehouden met de Somalische context en *modus operandi* van Al-Shabaab, zo stelt verzoeker. Ook omtrent de dood van verzoekers vader, stelt hij dat onvoldoende rekening werd gehouden met de context waarin Al-Shabaab volledige controle had over het gebied. Verzoeker verduidelijkt dat zijn vader nooit werd bedreigd met de persoonlijke beschuldiging spion te zijn, maar wel tweemaal werd bedreigd in verband met de daden van zijn zonen.

Verzoeker stelt ten slotte tevens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is.

3. Aanvullende nota's

De commissaris-generaal heeft op 24 april 2026, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota overgemaakt, waarin volgende rapporten worden vermeld:

- *UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and van september 2022, beschikbaar op (...);*
- *EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, beschikbaar op (...);*
- *EUAA Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation van mei 2025, beschikbaar op (...);*
- *EUAA Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments van 13 augustus 2025, beschikbaar op (...);*
- *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)”*

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de

motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege problemen met Al-Shabaab, nadat hij meermaals werd betrappt op de verkoop op khat. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming een medisch attest overgemaakt.

Er wordt aangegeven dat verzoeker littekens vertoont. Er wordt tevens op afbeeldingen aangegeven waar deze zich op het lichaam bevinden. Verder wordt een verslag gegeven van de door verzoeker verklaarde herkomst van deze littekens, met name stokslagen en brandwonden. De Raad moet echter vaststellen dat het medisch attest slechts zeer summier is en dat geen enkele uitspraak wordt gedaan over de compatibiliteit van de vertoonde littekens met de door verzoeker verklaarde oorzaken. Er wordt in het medisch attest zo bijvoorbeeld geen objectieve tijdsindicatie gegeven van de vertoonde littekens, noch werden de voorziene kolommen van compatibiliteit ingevuld. Verder doet de arts geen meer geconcretiseerde uitspraak over de graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de objectieve vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds. De arts heeft zich voor de vermoedelijke oorzaak uitsluitend gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en er wordt geen verdere uiteenzetting verschaft van de redenen waarom de vertoonde littekens al dan niet compatibel zijn met de verklaringen. Er kan dan ook onvoldoende worden vastgesteld of de door verzoeker opgelopen verwondingen zijn opgelopen in de door hem verklaarde omstandigheden, dan wel dat deze onder andere omstandigheden zijn opgelopen.

Wat betreft verzoekers psychologische moeilijkheden, wijst de Raad erop dat uit het neergelegde attest blijkt dat verzoeker kampt met belangrijk posttraumatisch stresssyndroom. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, verklaarde verzoeker zelf dat hij naar aanleiding van het neergelegde attest niet mentaal werd onderzocht en dat geen psychologisch onderzoek werd gedaan (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). De Raad benadrukt verder dat het attest niet voldoende concreet uiteenzet waarom en in welke mate verzoekers mentale gezondheidstoestand hem zou hebben verhinderd om in het kader van zijn asielprocedure eenduidige en volledige verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Het louter benadrukken van zijn kwetsbaarheid en aangeven dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven hiermee voldoende rekening te houden bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid, doet geen afbreuk aan het voormelde. Ook de algemene verwijzing in het verzoekschrift naar wetenschappelijke onderzoek omtrent de mogelijke impact van traumatische gebeurtenissen en PTSS op het vermogen om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen, kan niet volstaan om *in concreto* aan te tonen dat er in hoofdte van verzoeker sprake is van een dermate aantasting van de cognitieve functies, dat de door de commissaris-generaal gedane vaststellingen hierdoor kunnen worden verschoond. Verder wijst de Raad erop dat de psychologische problemen van een verzoeker op zich zijn vluchtrelaas niet aannemelijk maken. Een psychische problematiek kan immers een veelvoud aan oorzaken hebben, die niet noodzakelijk in verband staan met het door verzoeker ingeroepen vluchtrelaas. Een psycholoog of een arts zal bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten dan ook afhankelijk zijn van wat hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt, zoals ook blijkt *in casu*. Een psycholoog of een arts kan bijgevolg geen mening geven over de waarheidsgetrouwheid en geloofwaardigheid van de verklaringen of over de oprechtheid van de patiënt/verzoeker. Een psycholoog of een arts kan enkel vaststellen in welke mate zijn of haar medische bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van mishandeling zoals verteld door de patiënt.

Medische en psychologische attesten kunnen aldus niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet dus worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in

samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt. Deze attesten moeten dus steeds beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. Het weze benadrukt dat de Vreemdelingenwet de asielinstanties een eigen bevoegdheid verleent om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke omstandigheden waarin de beweerde mishandeling is gepleegd en de redenen daarvoor.

In dit geval blijkt uit de inhoud van het attest duidelijk dat de arts zich voor wat betreft de gesuggereerde oorzaak van verzoekers littekens en psychische problematiek, louter en alleen gebaseerd heeft op de verklaringen van verzoeker. Deze attesten blijven vaag in hun conclusies. Gelet op het geheel van deze vaststellingen, kan hier niet worden gesteld dat in het voorliggende medisch attest de aard, ernst en het recente karakter van de verwondingen op gedetailleerde wijze worden weergegeven, noch blijkt uit het medisch attest dat de vastgestelde littekens van verzoeker onbetwist het gevolg zijn van foltering. Evenmin kan uit de bijgebrachte (psychologisch) attesten worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit de attesten niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen.

Gelet op al deze bevindingen, maakt het loutere gegeven dat verzoeker littekens vertoont en psychologische problemen kent aldus nog niet dat hij een nood heeft aan internationale bescherming en sluit het evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor verzoekers littekens en psychologische problemen. Bijgevolg meent de Raad dat aan deze attesten slechts een beperkt gewicht kan worden gegeven.

5.1.3. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op goede gronden op de volgende overwegingen:

U verklaart dat uw moeder in 2013 een winkeltje begon en dat uw broer al na twee à drie maanden begon met de verkoop van khat (CGVS, p.13). Op dat moment had Al Shabaab de verkoop van khat al verboden (CGVS, p.13). Al Shabaab zette de doodstraf op de verkoop van khat (CGVS, p.14). In 2017 zou uw broer A. door Al Shabaab gedood zijn omdat hij sigaretten en tabak verkocht (zie o.a. CGVS-vragenlijst, vraag 3.5, dd.28.04.2023). Nadat hij vermoord werd, zou u vijf à zes maanden gestopt zijn met de verkoop van khat (CGVS, p.15). U vertelde uw moeder dat u de verkoop terug opnam, wat zij aanvankelijk niet wilde, maar uiteindelijk stemde ze er toch mee in, op voorwaarde dat u de verkoop "in het geheim" zou verderzetten (CGVS, p.16). In 2018 werd uw vader door Al Shabaab vermoord, zij het niet omwille van de verkoop van sigaretten, tabak of khat. (CGVS-vragenlijst, vraag 3.5., dd.28.04.2023). Eveneens in 2018 werd u een eerste keer opgepakt omwille van de verkoop van sigaretten, tabak of khat. (CGVS-vragenlijst, id.). In 2022 werd u dan opnieuw betrapt (CGVS, p.16). Welnu, het is weinig aannemelijk of plausibel dat u, zowel na de dood van uw broer als uw vader en nadat u zelf veertig dagen werd vastgehouden en mishandeld door Al Shabaab, telkens opnieuw begon met de verkoop van sigaretten, tabak en khat. De verkoop van de rookwaren en genotsmiddelen bracht uw gezin in ernstige problemen en u zou daarom zelfs zwaar mishandeld zijn. Dat u telkens opnieuw de verkoop opnam, is weinig plausibel. Bovendien kan verondersteld worden dat de verkoop van de khat geen hoofdbron van inkomsten voor uw gezin was, omdat u het alleen op donderdag en vrijdag verkocht (CGVS, p.10). Eveneens kan verondersteld worden dat uw moeder en uzelf na de dood van uw broer en uw vader en uw mishandeling in 2018, op zoek gingen naar andere producten of levensmiddelen die in jullie winkeltje aan de man konden gebracht worden. Uw verklaringen op dit punt zijn weinig aannemelijk te noemen.

Uit uw verklaringen blijkt dat een incident in maart 2022, waarbij uw moeder werd geslagen en jullie winkeltje in brand werd gestoken door Al Shabaab, de directe aanleiding was om uw land korte tijd nadien te ontvluchten.

Welnu, in het door u geschetste relaas over dit incident, maakt u gewag van een opmerkelijke démarche, die niet alleen verder afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid, maar ook aan de geloofwaardigheid van het vervolgingsfeit in het bijzonder. U verklaarde immers (CGVS, p.10) dat u khat verkocht aan jongeren, maar de kopers vrijwel meteen verdacht vond. Daarom zei u tegen uw moeder dat u "even" weg zou gaan van jullie winkel en dat u zich zou verstoppen (CGVS, p.10). Kort daarop werd de winkel belaagd en in brand gestoken, uw moeder werd geslagen (CGVS, p.10). Door de daaropvolgende bluswerken kon uw moeder ontkomen en ze vluchtte naar een naburig dorp (CGVS, p.10). Welnu, u verklaarde dat u dezelfde avond naar de winkel ging om poolshoogte te nemen en wat met burens te praten (CGVS, p.10). Het is uiterst bevreemdend dat u eerst voor eventuele vervolgers onderdook, "ver weg" van de winkel die het mikpunt van Al Shabaab was, om er dezelfde avond, nadat het pand in brand was gestoken naar terug te keren om persoonlijk poolshoogte te nemen. Dergelijke démarche, waarbij u zich snel naar de plaats delict spoedde en de kans op een nieuwe confrontatie met uw vervolgers nog aanzienlijk was, is weinig logisch en bijgevolg weinig geloofwaardig te noemen.

U bleek ook tegenstrijdig in uw verklaringen over het moment dat u Somalië verliet.

Bij de DVZ verklaarde u tot twee keer toe (verklaring DVZ, vraag 10 en vraag 33, dd.28.04.2023) dat u Somalië verliet in de vijfde maand van 2022 (de maand mei dus). Later, op het CGVS, verklaarde u echter (CGVS, p.5) dat u Somalië verliet aan het einde van de derde maand 2022 (de maand maart). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring bij de DVZ, wierp u op dat dit niet klopte en u voegt eraan toe dat u Afrika in de vijfde maand verliet (CGVS, p.5). Welnu, dergelijke uitleg overtuigt niet. Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud werd u immers gevraagd of u bepaalde verklaringen bij de DVZ wenste te verbeteren, maar u maakte toen geen melding van het foutief noteren van de maand waarin u uw land verliet (CGVS, p.2). Nochtans mocht dit van u verwacht worden; u situeert het incident, dat de directe aanleiding was voor uw vlucht uit Somalië, in de maand maart, de derde maand van 2022. Bijgevolg mocht verwacht worden dat u uw vertrek uit Somalië, dat het directe gevolg was van het laatste incident, zowel bij de DVZ als ten overstaan van het CGVS consequent zou situeren, wat niet het geval is. Uw vertrek uit Somalië was een ingrijpende en definitieve démarche, waarvan verwacht mag worden dat ze in uw geheugen gegrift staat. Dat u daaromtrent niettemin inconsistente verklaringen aflegt, ondergraaft verder uw geloofwaardigheid.

U werd reeds in 2018 door Al Shabaab opgepakt (CGVS, p.16). U denkt dat het in de zevende maand gebeurde, maar de exacte datum herinnert u zich niet; het was misschien een zaterdag (CGVS, p.16). Uw moeder moest losgeld voor uw vrijlating betalen, maar u weet niet hoeveel en evenmin aan wie (CGVS, p.18). Welnu, hieromtrent mocht van u verwacht worden dat u meer concretere informatie zou kunnen verschaffen; door u bij uw moeder te informeren over uw vervolgers, kon u ook uw toekomstige vrees accurater inschatten. Uw onwetendheid terzake doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

(...)

U wist de dood van en moord op uw broer niet aannemelijk te maken.

Hij werd opgepakt en nadien vermoord. Op de vraag hoe lang na zijn arrestatie uw broer werd gedood, antwoordt u "net geen maand, langer dan een week" (CGVS, p.14), wat eens te meer erg vaag is. U achterhaalde niet waar hij werd vastgehouden (CGVS, p.14). Of uw broer door een sharia rechtbank werd veroordeeld, weet u niet (CGVS, p.14). U beweert dat uw moeder probeerde om uw broer vrij te kopen, maar dat Al Shabaab dit weigerde (CGVS, p.14). U weet niet hoeveel losgeld er voor uw broer geëist werd (CGVS, p.15). Op de vraag hoe uw broer om het leven werd gebracht, antwoordt u in eerste instantie (CGVS, p.15) het niet te weten om vrijwel meteen nadien te beweren dat mensen die uw broer hebben begraven, kogels in zijn lichaam zagen (CGVS, p.15). Welnu, aangezien u op de voormelde punten dermate vaag en onwetend bent, bevestigt nogmaals uw gebrek aan geloofwaardigheid. De dood van uw broer was de eerste ingrijpende gebeurtenis in uw gezin, onder meer aangezien hij één van de kostwinners was. Bijgevolg mocht verwacht worden dat u over aspecten, die betrekking hadden op zijn dood, meer informatie kon verschaffen, wat niet het geval is. Uw geloofwaardigheid wordt bijgevolg verder gehypothetiseerd.

U legde eveneens uiterst vage verklaringen af over de dood van en de moord op uw vader, hoewel u ook verklaarde (CGVS, p.10) dat u zijn gewelddadige dood niet inroept als direct asielmotief.

U verklaarde dat uw vader in 2018 vermoord werd (CGVS, p.11). Op de vraag of u dat kon preciseren, repliceerde u eerst (CGVS, p.11) dat u het eigenlijk niet weet, dat u ziek was toen u in Servië was en daardoor veel vergeten bent, om te besluiten dat het misschien in de achtste maand was. Uw vader zou, voor hij vermoord werd, eerst ontvoerd zijn. Op de vraag hoe lang hij spoorloos was, antwoordt u in eerste instantie dat het ongeveer drie maanden was om dit vervolgens bij te stellen naar één maand (CGVS, p.11). U weet niet waar hij werd vastgehouden (CGVS, p.12). Uw moeder zou "in de stad" naar uw vader zijn gaan informeren, maar u blijft hieromtrent en voor het overige op de vlakte (CGVS, p.12). U weet niet welke commandant van Al Shabaab achter de moord op uw vader zat of erbij betrokken was (CGVS, p.13). Welnu, dat u dermate vaag bent omtrent de dood van en de moord op uw vader, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit aangehaalde element. Van u mocht verwacht worden dat u meer concrete informatie over de dood van uw vader kon reproduceren, zeker omtrent het moment van zijn overlijden. Uw vaagheid op voormelde punten, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

U bleek trouwens ook inconsistent over bedreigingen aan het adres van uw vader, vooraleer hij gedood werd. Toen u een eerste keer werd gevraagd of uw vader, voor hij vermoord werd, bedreigd of geïntimideerd werd door Al Shabaab, antwoordde u dat zulks niet het geval was, uw vader had niks misdaan (CGVS, p.11). Niet lang nadien werd u dezelfde vraag gesteld, maar toen beantwoordde u de vraag, vreemd genoeg, positief; uw vader werd twee keer bedreigd, namelijk toen uw broer vermoord werd en nadat uzelf werd vrijgelaten (CGVS, p.11). Dergelijke verklaringen over een aspect van de problemen van uw gezin, zijn erg inconsistent en bijgevolg weinig geloofwaardig. Over bedreigingen aan het adres van uw vader, alvorens hij gedood werd, mocht verwacht worden dat u telkens op (quasi) identieke wijze zou reageren, wat niet het geval is. Uw verklaringen missen de nodige consistentie op dit punt en bijgevolg wordt uw gebrek aan geloofwaardigheid bestendigd."

5.1.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

5.1.5. Waar verzoeker nog voorhoudt dat hij geen enkele andere keuze had dan khat te verhandelen, ondanks het risico dat hij hierdoor liep, omdat dit de enige manier was om in zijn levensonderhoud te voorzien, wijst de Raad erop dat verzoeker weliswaar verklaarde dat zij niet veel verdienden met hun gewone winkel, maar wel de dagelijkse inkomsten om te kunnen overleven (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 9). Er kan dan ook niet blijken dat de handel in khat de enige manier was om te kunnen overleven. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde reeds een eerste keer te zijn ontvoerd door Al-Shabaab, waarop zijn moeder een boete diende te betalen (zie NPO, p. 9). Verder bedreigde Al-Shabaab hem uitdrukkelijk met de dood, indien hij nogmaals zou worden betrappt met het verhandelen van khat, zoals ook reeds eerder zijn broer werd vermoord. Door alsnog verder te gaan met de handel in khat stelde hij zich aldus bloot aan doodsb bedreigingen of het nogmaals moeten betalen van een boete en/of losgeld. Dit zou verzoekers familie – die luidens zijn verklaringen reeds twee kostwinners verloor – in een nog meer benarde financiële situatie brengen, zodat het geenszins aannemelijk is dat verzoeker zou doorzetten met de handel in khat, vanwege economische overwegingen. Verzoeker stelt verder slechts na de verkoop van khat aan de mannen in maart 2022 achterdochtig te zijn geworden, vanwege de verdere vragen die zij stelden. Hiermee brengt hij evenwel geen enkel dienstig argument in tegen de pertinente overweging dat het volstrekt onaannemelijk is dat verzoeker dezelfde avond – als de avond waarop Al-Shabaab zijn moeder sloegen en de winkel in brand staken – terugkeert naar het winkelpand om persoonlijk poolshoogte te nemen en met de burens te praten. Dat verzoeker op éénzelfde dag onderduikt vanwege een vrees voor zijn veiligheid en zich naar het winkelpand begeeft om daar wat te praten, is volstrekt onaannemelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

5.1.6. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn vertrek uit Somalië, doch hiermee kan hij geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. De loutere overtuiging dat het wel degelijk aannemelijk is dat hij bedoelde dat hij op de derde maand Somalië verliet en op de vijfde maand Afrika verliet, volstaat niet. Waar hij wijst op de impact van traumatische ervaringen op het tijdsbesef, herhaalt de Raad dat een algemene verwijzing naar wetenschappelijke onderzoek omtrent de mogelijke impact van traumatische gebeurtenissen en PTSS op het vermogen om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen, niet kan volstaan om *in concreto* aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een dermate aantasting van de cognitieve functies, dat de door de commissaris-generaal gedane vaststellingen hierdoor kunnen worden verschoond. Zoals de commissaris-generaal ook terecht stelde, schuift verzoeker het incident in maart 2022 naar voor als rechtstreekse reden van zijn vertrek uit Somalië, zodat kan worden verwacht dat verzoeker dan ook consequent is in zijn verklaringen omtrent zijn vertrekdatum uit Somalië, *quod non in casu*. Verzoeker gaat verder ook in op zijn verklaringen omtrent zijn eerste detentie en mishandeling door Al-Shabaab in 2018, waarbij hij stelt dat de “*afwezigheid van een exacte datum*” geen afbreuk doet aan zijn verklaringen, gelet ook op de impact van het fysiek en psychologisch trauma. Vooreerst wijst de Raad erop dat wel degelijk mag worden verwacht dat verzoeker dergelijke ingrijpende gebeurtenis beter in de tijd kan situeren. Dit geldt in het bijzonder daar verzoeker wel steeds heel gedetailleerd aangeeft dat hij veertig dagen werd opgesloten. Dat verzoeker er wel in slaagt zeer specifiek aan te geven hoeveel dagen hij werd vastgehouden, maar niet met zekerheid kan zeggen in welke maand deze vasthouding zich situeerde, is onaannemelijk. Bovendien gaat verzoeker er met zijn betoog aan voorbij dat de commissaris-generaal zich geenszins heeft beperkt tot een verwijzing naar het gebrek van het verstrekken van een exacte datum. De commissaris-generaal heeft tevens gewezen op de gebrekkige verklaringen omtrent de modaliteiten van zijn vrijlating en het losgeld dat zijn moeder diende te betalen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen enkele dienstige poging onderneemt om deze motieven, die in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen, aan het wankelen te brengen.

5.1.7. Wat betreft verzoekers gebrekkige en tegenstrijdige verklaringen omtrent de moord op zijn broer en vader, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker zich in weze beperkt tot het louter herhalen van de afgelegde verklaringen en de overtuiging is toegedaan dat deze verklaringen wel afdoende waren. Dit volstaat echter niet om de pertinente motieven te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker verwijst verder naar de context van het leven in een gebied dat onder controle van Al-Shabaab staat en het terreurbewind van deze groepering, doch verduidelijkt niet *in concreto* waarom deze omstandigheid zou maken dat van hem geen gedetailleerde en bovendien ook coherente verklaringen zouden mogen worden verwacht omtrent de vervolgingsfeiten ten overstaan van zijn broer en vader. De “*verduidelijking*” in het verzoekschrift dat zijn vader nooit werd bedreigd met de persoonlijke beschuldiging spion te zijn, maar wel tweemaal werd bedreigd in verband met de daden van zijn zonen, betreft een louter *post factum* verklaring die geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud en die de initieel vastgestelde tegenstrijdigheid hierover niet kan verschonen.

5.1.8. De Raad stelt vast dat verzoeker zich verder voornamelijk beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. De Raad acht de motieven aangaande verzoekers reisweg en zijn verklaringen omtrent de actualiteit van zijn vrees overtuigend, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel oud 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

5.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Middle Juba, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie in zijn aanvullende nota: *“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.*

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio. Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de

hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan. Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Middle Juba te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Middle Juba een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Al-Shabaab concentreert haar bestuursapparaat in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van de groepering. Middle Juba is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab, ondanks verschillende operaties tegen de groepering door het Somalische leger, de geallieerde troepen en de Jubalandse strijdkrachten. Het geweld omvat grondoffensieven en gerichte luchtaanvallen tegen AS-doelwitten, waar soms burgers het slachtoffer van werden. AS voert standrechtelijke executies uit, soms van burgers. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt. In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 430.129 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 21 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (11). Alle incidenten zijn luchtaanvallen door het Somalisch leger en haar partners op AS-doelwitten. ACLED registreert 9 incidenten onder de categorie violence against civilians. Het gaat hier om gerichte moorden door AS met een vuurwapen en ontvoeringen met als motief een verdenking van spionage door het slachtoffer, overspel en het betreden van een ander clangebied dat AS had verboden. Een gevecht tussen twee AS-facties onder verschillend commando namelijk Ahmed Diriye en Mahad Karate, lijst ACLED op onder battles. Er zijn geen details over eventuele doden of gewonden. ACLED noteert in totaal 135 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba. De meeste dodelijke slachtoffers registreert ACLED onder de noemer air/drone strike. Zo voeren nationale en internationale troepen op 7 mei 2024 een luchtaanval uit met als doel een AS safehouse in het dorp Kuunyo-Barrow (Jilib). Minstens 70 AS-strijders komen hierbij om, inclusief enkele buitenlandse senior fighters. In totaal noteert ACLED 22 burgerdoden in deze verslagperiode voor 10 incidenten onder civilian targeting. Een luchtaanval door vermoedelijk de VS is het enige incident waarbij burgerdoden vallen en AS niet genoteerd staat als verantwoordelijke. In AS-gecontroleerd gebied heeft de terreurgroep het gemunt op vermoedelijke spionnen en personen die de regels van AS overtreden. Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 72 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot 31 juli 2025 (een gemiddelde van 0,6 incidenten per week), waarbij 415 doden vielen (ongeveer 96 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 52.217 personen ontheemd uit Middle Juba vanwege conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Middle Juba, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

5.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoeker beperkt zich tot het stellen dat de veiligheidssituatie complex, problematisch en ernstig is. Verzoeker brengt ook geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico vergroten om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Middle Juba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatieverordening, waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

5.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES